

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE MUUR

Kindertoneel

door

Sus Tomi

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2005
Nr.1784

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE MUUR* op te voeren moet de naam van auteur *SUS TOMI* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens/Sus Tomi

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

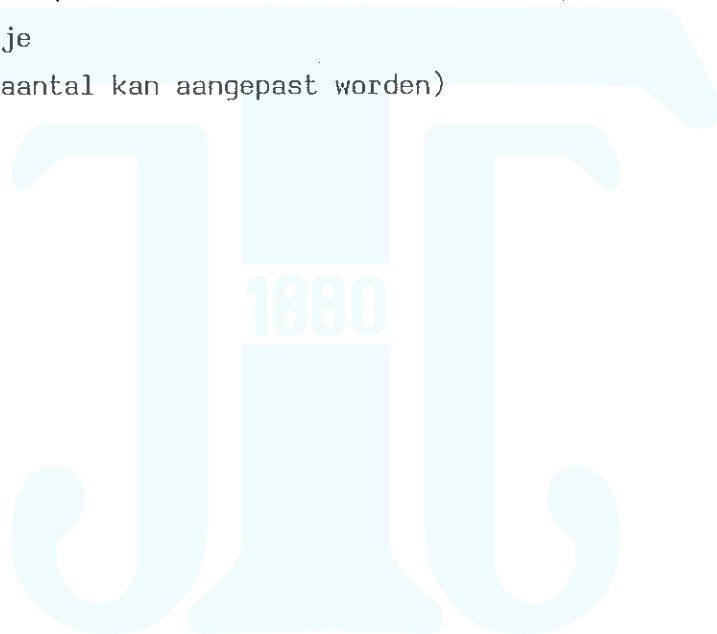
2 Pestkoppen (volwassenen of andere kinderen)

Oud vrouwtje

Kinderen (aantal kan aangepast worden)

2 Agenten

Buurvrouw

1° speelplan: Een oude vervallen muur over de lengte van de scène, begroeid met planten, klimop, bloemen enz. Verwilderde en verlaten indruk.

Côté jardin een soort verborgen rots waarlangs de spelers kunnen verdwijnen eveneens begroeid met planten enz. Dit speelplan moet afzonderlijk belicht kunnen worden.

2° speelplan: Een oude waterput en (of) een oude bank (côté cour) Moet eveneens afzonderlijk kunnen belicht worden.

1° bedrijf

Een oude vrouw zit te vertellen bij de oude waterput, omringd door minstens een viertal kinderen. (2° speelplan : daglicht)

Vrouw: Beste vriendjes,

Het verhaal dat ik jullie zal vertellen vandaag begon eigenlijk heel, heel lang geleden. Mijn overgrootvader vertelde het aan mijn grootvader, en die vertelde het op zijn beurt aan mijn vader, maar mijn vader, die een visser was, kon het niet aan mij vertellen, want hij stierf op zee toen ik nog heel klein was....Ja, misschien zullen jullie nu zeggen: Bij mij is het mijn mama die soms verhaaltjes vertelt voor ik ga slapen... is het niet zo? Wiens mama vertelt er wel eens een sprookje?... Zie je wel?... En wiens papa vertelt er wel eens een verhaaltje?... Ja, ja, er gaan veel vingertjes omhoog... jullie zijn gelukkige kinderen.... Mijn moeder had geen tijd om te vertellen. Ze was zo arm, dat ze de hele dag door hard moest werken om haar kindjes wat eten te kunnen geven en wat kleren, en zo groeide ik op hier, dichtbij deze oude waterput, en het liefste wat ik deed was kijken naar die oude vervallen muur ginder in de verte.... Kunnen jullie hem zien?

(Een vaag licht op 1° speelplan. Tegelijk gefluit van vogeltjes).

Kind : Ja, oh ja...

Vrouw : Op zekere dag is er daar bij die muur iets heel eigenaardigs gebeurd. Sindsdien ben ik iedere dag hier op dit plekje komen zitten en telkens weer vraag ik me af: Wat of wie bevindt er zich in 's hemelsnaam achter de muur?

De mensen, die geloven me niet als ik vertel wat er toen op die dag gebeurd is. Ze denken dat ik een beetje gek ben, maar dat is niet zo, dat is niet zo....

Kind : Wat is er dan gebeurd die dag?

Vrouw : Dat zal ik jullie straks wel eens vertellen. Maar laten we eerst verder gaan met ons verhaal...

In het begin, en dat is, zoals ik al zei, heel lang geleden, toen stond die muur daar nog niet, toen stonden er op deze plaats twee kleine huisjes bijna vlak naast elkaar. En de buren leefden in vrede en vriendschap met elkaar. De heer uit het ene huisje verzorgde het tuintje en de bloemen van zijn buurvrouw. (We zien een oud heertje met een blauwe tuinierschort en klompen opkomen met een bak planten en bloemen die hij neerzet en verzorgt. Gefluit van vogeltjes).

En de vrouw uit het tweede huisje maakte voor hen beiden het eten klaar en bakte brood en soms een taart die ze dan fier naar haar buurman droeg. (We zien een vrouw opkomen met een taart die ze aan de tuinman overhandigt). Maar het verhaal vertelt dat de buurvrouw en de buurman op zekere dag ruzie kregen.... niemand weet waarom of waarover. (Terwijl dit verteld wordt worden door de man en door de buurvrouw een ruzie gemimeerd, eventueel geritmeerd op een vinnige muziek). De man smeekte zijn buurvrouw om kalm te blijven, viel zelfs op zijn knieën..... zonder resultaat. Het enige wat de mensen uit de buurt van de hele ruzie konden verstaan was:

Buurvrouw: Ik praat nooit meer tegen je... en ik wil je nooit meer zien want je bent een pestkop, een pestkop, een grote pestkop.

Vrouw : Toen werd de man die altijd zo goed en zo kalm en zo vriendelijk geweest was in zijn leven, op zijn beurt verschrikkelijk kwaad. Hij liet tussen de twee huisjes een hoge muur bouwen en hij noemde zijn stukje land: **DOMEIN DER PESTKOPPEN**. Kijk, daar heb je het. (Een oud plakkaat wordt zichtbaar belicht boven de muur waarop de tekst geschreven staat). Het schijnt dat sindsdien al wie het nog waagde een kwartier aan de dichtste kant van de muur te blijven, gepest werd, zoveel als een mens door een andere mens maar gepest kon worden. De buurvrouw en haar hele familie konden op de duur niets anders doen dan verhuizen, heel ver weg van de muur die hen zoveel ellende bezorgde. Niemand anders durfde in hun huisje komen wonen uit schrik voor de kwade buurman en al wie aan zijn kant woonde. En zo werd het hele grondgebied voor de muur een verlaten domein. De burgemeester die toen leefde zette een zware prikkeldraad waarop nu nog plaatjes hangen: **gevaarlijke zone... verboden toegang... privaat domein... enz.** (2 politieagenten komen op, fiets in de hand. Het licht op de muur gaat uit en het gefluit van de vogeltjes is weg).

Pol 1 : Als je persé alles wil vertellen vrouwtje, dan moet je er ook bijzeggen dat er dag en nacht politiebewaking is bij de ingangspoort van dit ellendig stukje land.

Vrouw : Je, ja je hebt gelijk. Altijd moeten er twee agenten op wacht

staan van de burgemeester.

Pol 2 :Vrouwelijke agenten!

Kind :Waarom vrouwelijke agenten?

Pol 1 :Waarom?Al de mannelijke agenten hebben het veel te druk met al die diefstallen en inbraken en pesterijen die ons dorp teisteren de laatste tijd.De mensen zitten met de schrik op het lijf en bellen het politiebureau al op van zodra ze iemand bij hun huis zien rondlopen die ze niet kennen.En als er nu nog iemand betrappt werd...Maar nee, 't zijn precies spoken of geesten die de buurt onveilig maken.Nooit een spoor,nergens een vingerafdruk.

Pol 2 :Maar zelfs zonder dat zouden de mannen de poort niet bewaken. Die trillen al op hun benen als ze zelfs nog maar aan de muur denken.Mannen zijn zo bijgelovig hé.

Kind : En jullie niét?

Pol 2 :Nee, wij vrouwen zijn veel verstandiger dan de mannen.Veel nuchterder En om eerlijk te zijn, wij geloven niet in sprookjes van oude vrouwtjes,nietwaar collega?

Pol 1 :Nee, inderdaad wij geloven daar niet in.Jullie toch ook niet?

Kind :Ik geloof haar wel.

Andere kinderen:Ik ook hoor!

Vrouw :Geloven jullie helemaal niet dat er zich nog iets of iemand achter de muur bevindt?

Pol 1 :Natuurlijk niet, haha.

Pol 2 :Er bevindt zich wel iets achter de muur...een verlaten stukje duinland haha, en dan de zee.

Kind : Als er zich helemaal niets achter de muur bevindt, waarom staan er dan nog altijd twee agenten op wacht bij de ingang van de prikkeldraad?

Pol 1 :Och dat is traditie hé!Dat is vroeger zo geweest en dat is nog zo,en dat zal misschien nog wel een tijdje zo blijven.Bevel van de Burgemeester.En wij denken er niet aan hem van gedachten te veranderen!(Knipoog naar elkaar).

Pol 2 :Een gemakkelijker baantje kunnen wij ons niet indenken,nietwaar collega?

Kind :Moesten jullie nu eigenlijk aan de poort staan?

Pol 1 :Ja,maar dat gaat jou niet aan hé snotneus.Als wij zin hebben om een ritje te doen dan doen wij dat.(Knipoog naar Agent 2).

Pol 2 :En als wij morgen zin hebben om naar de oefeningen van de brandweer te gaan kijken dan gaan wij ernaar kijken.(Knipoog naar Pol 1).

Pol 1 :En de burgemeester zal ons dat niet kwalijk nemen want hij weet evengoed als wij dat geen kat het zal wagen om een bezoekje aan de muur te brengen.Voilà!